

S BOŽOU POMOCOU

Ježiš nastúpil na loďku k Šimonovi. Kázal zástupu a keď skončil, povedal: „Zatiahni na hlbinu a spustite siete na lov!“ Šimon mu odpovedal: „Učiteľ, celú noc sme sa namáhali, a nič sme nechytli. Ale na tvoje slovo spustím siete.“ Len čo to urobili, chytili také množstvo rýb, až sa im siete trhali.

Šimon pustil na svoju loďku Pána, aby mu poslúžila ako miesto, z ktorého mohol šíriť ľuďom evanjelium. Možno aj mňa oslovuje Pán, aby som mu poslúžil svojím autom, ktorým odveziem starých rodičov k lekárovi, svojím náradím, ktorým opravím kamarátovi pokazenú vec, svojím časom, ktorý venujem človeku, ktorý potrebuje moju radu. Šimon poslúžil Pánovi, aj my máme poslúžiť pre dobro druhých.

Ježiš odmeňuje Šimonovu službu, jeho láskavosť. Hovorí mu, aby zatiahol na hlbinu a pustil siete na lov. Šimon považuje toto Pánovo nariadenie za nezmyselné, ale počúvol jeho hlas a urobil, ako povedal Ježiš. Odmenou mu bola loď plná rýb. Počúvanie Božieho slova znásobilo jeho hmotný majetok. Boh odmeňuje svojich verných už tu na zemi hmotnými statkami a duchovnými hodnotami.

Postupne

Tak ako postupne rastieme, tak sa postupne zvyšujú naše nároky. Malé dieťa chce mať hračku, malé autíčko, dievča chce malú bábiku. Postupom času sa požiadavky zvyšujú. Malé autíčko sa vyhodí a nahradí ho väčšie, na ovládanie, malú bábiku nahradí väčšia, hovoriaca... V o vyššom veku malé autíčka nahrádza túžba po peknom a kvalitnom aute, automat, 4x4, dobrej značky. Postupne si upravujeme domy, meníme vybavenie v dome... Chceme a žijeme v postupnom vylepšovaní kvality nášho života. Postupne chceme mať viac, mať lepšie, kvalitnejšie veci.

Kto pozná Bibliu, vie, že jej texty nás postupne pripravujú k lepšej kvalite života. Od prísneho desatora, cez mnohé ďalšie starozákonné predpisy sa postupne dostávame až k blahoslavenstvám: „Ak budeš chudobný, hladujúci, plačúci, prenasledovaný pre šírenie evanjelia, tak dostaneš za to Božie kráľovstvo“.

Pristupovanie veriacich k sviatostiam, chodenie do kostola, každodenné modlenie, vedie kresťana k ovládaniu svojich nedostatkov a k lepšiemu správaniu sa voči blízkym. Človek postupne viac ovláda seba, neohovára, neosočuje, rozpráva o druhých len dobro, dáva do poriadku vzťahy, je pokornejší a lepší.

PROGRAM 7.2.-13.2.	<i>Postupne bud'me lepší</i>	
Pondelok – 7.2. Féria	<u>17.00</u>	† Anna † Ján č.2
Utorok – 8.2. Féria	<u>7.00</u>	Za ZBP rod. Hančárovej 50 r. spoločného života
Streda – 9.2. Féria	<u>7.00</u>	† Pavlína Harviliková 1. výr.smrti
Štvrtok – 10.2. Sv. Školastiky, panny Spomienka		
Piatok – 11.2. Preblahoslavenej P. M. Lurdskej Lub. spomienka	<u>17.00</u>	Za ZBP a dary Ducha Svätého pre Veroniku a jej rodinu č. 275
Sobota – 12.2. Féria	<u>8.00</u>	† Ján Harakaľ 1. výr. smrti č. 255
NEDEĽA –13.2. ŠIESTA NEDEĽA CEZ ROK	<u>8.00</u> <u>10.00</u>	† Melánia † Michal

PROGRAM 14.2.-20.2.	<i>Modlíme sa za pokoj, udržiavajme pokoj</i>	
Pondelok – 14.2. Féria	<u>17.00</u>	† Sabína
Utorok – 15.2. Féria	<u>7.00</u>	Za ZBP pre Vladimíra a jeho rodinu
Streda – 16.2. Féria	<u>7.00</u>	Za ZBP pre Jozefa 50 rokov života
Štvrtok –17.2. Féria		
Piatok – 18.2. Féria	<u>17.00</u>	Za ZBP ochranu a pomoc P. Márie pre Matúša a jeho rodinu 30 rokov života
Sobota – 19.2. Féria	<u>8.00</u>	Za ZBP a ochranu Panny Márie pre Veronu, Jána a ich rodinu
NEDEĽA –20.2. SIEDMA NEDEĽA CEZ ROK	<u>8.00</u> <u>10.00</u>	† Marta 1. výročie smrti

1. V piatok 11. 02. je 30. Svetový deň chorých. Pri sv. omši bude kňaz vysluhovať tak ako po iné roky sviatosť pomazania chorých.

Čo robiť,
keď prežívame
temné okamihy?
Niektorí si vezmú tabletku
na spanie a vzdialia sa
od skutočností alebo si dá
dva, tri, štyri poháriky.
To však nepomôže.
Odpoveď je v Žalme:
„Kiež prenikne k tebe
moja modlitba, Pane.“
(Ž 88,3)
Trebá sa úpenlivo
MODLIŤ ako Jób.
KRIČAŤ dňom i nocou,
aby k nám Boh
NAKLONIL svoj sluch.

Fb:
Habemus Papam
- Sv. Otec
František

Vydáva: RKFÚ Modra n. C. pre vnútornú potrebu farnosti.
Vychádza každú druhú nedeľu na základe požiadavky p. farára.
Texty pre Vás spracoval a upravil Ondrej.
Text neprešiel jazykovou úpravou.

Sv. Otec – list manželom II. časť

„Nenechajte sa premôcť únavou; sila lásky nech vás urobí schopnými hľadiť viac na iných – na manželského partnera, na deti – než na vlastnú únavu. Znovu si prečítajte chválospev na lásku, aby inšpiroval vaše rozhodnutia a skutky (porov. Rim 8,15; Gal 4,6). Takýmto spôsobom spoločný život nebude pokáním, ale útočiskom uprostred búrok. Nech je rodina miestom prijatia a porozumenia. Uchovajte si v srdci radu, ktorú som dal manželským párom v troch slovách: „**S dovolením, dakujem, prepáč“.** A keď dôjde ku konfliktu, **„nikdy nekončíte deň bez uzmierenia sa“**.

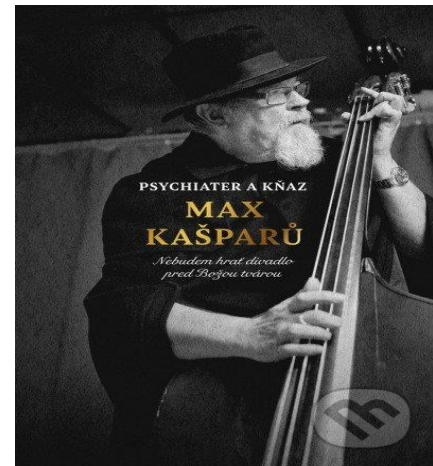
Nehanbite sa spoločne kľáčať pred Ježišom v Eucharistii, aby ste našli chvíle pokoja a vzájomného pohľadu plného nehy a dobroty. Alebo chytiť toho druhého za ruku, keď je trochu nahnevanej, a vyčariť z neho spiklenecký úsmev.

Max Kašparú – výchova

Rodičia si myslia, že deti sa vychovávajú cez uši, no pravda je, že sa to robí cez oči. Zbytočne im budete stokrát opakovať dobré postupy a teórie, keď vidia, že rodičia ich nedodržia a žijú inak. Rovnaké pokrytectvo zažívame v celej spoločnosti.

Tejto spoločnosti je nedostatok dobrých vzorov, charakterných ľudí, ktorí dávajú druhým, hlavne mladým príklad, ako sa dá žiť podľa morálnych zásad.

Je pravdou, že nikto nie je dokonalý, ale nespochybňujme tých, ktorí sa snažia o dobrý a charakterný život. Ak padnú, postavajú sa, vrátia sa na správnu cestu a idú ďalej. Takých je málo, ale sú, učme sa od nich žiť dobre a dávajme ich za príklad mladým. Horšie prípady sú tí, ktorí sa nesnažia žiť dobre.

Záchranné koleso, str. 22

Biblické postavy - Oziáš

Okolo r. 740 pred Kr. v Jeruzaleme v oddelenej rezidencii dohasínal život kráľa Oziáša t'ažko postihnutého malomocenstvom, ktoré podľa biblických zákonov nútilo nemocného k životu mimo spoločnosti. Kráľom sa stal vo veku 16-tich rokov a 52 rokov kraloval v Jeruzaleme. Bojoval vo vojne s Filištíncami. Opevnil Jeruzalem, reorganizoval vojsko a vojakom zabezpečil nové zbrane a vyzbrojil ich novou bojovou technikou.

Oziáš sa jedného dňa rozhodol, že si prisvojí právo vykonať kňazskú službu a priniesť kadidlovú obeť v chráme. Na kňaza, ktorý nesúhlasil s týmto jeho rozhodnutím, sa veľmi nahneval a práve v tej chvíli „mu vyrazilo na čele malomocenstvo“. Nechali ho, aby rýchlo vyšiel von z chrámu. Kráľ zostal malomocným až do svojej smrti. Býval v oddelenom dome ako malomocný, vylúčený z chrámu...a pochovali ho na pozemkoch neďaleko kráľovských hrobov, lebo vraveli: „Je malomocný.“

OTEC A SYN

Bolo to 25.5.2002, keď sirovi Edmundovi telefonoval syn: „Ahoj, otec, tu je Peter. Sme na vrchole“ volal priamo z Mount Everestu. Syn slávneho Edmunda Hillaryho bol členom expedície, ktorá bola usporiadaná na počesť 50. výročia prvého výstupu na Everest. Na vrchol celkom symbolicky spolu vystúpili synovia oboch veľkých dobyvateľov Everestu – Peter Hillary a Džamling Norgay. „Teším sa spolu s vami, ale cestou dolu si dávajte veľký pozor,“ varoval syna Edmund. Potom si ešte vymenili informácie o počasí. „Otec, som naozaj dojatý tým, že som tu hore. To, čo ste dokázali vy pred päťdesiatimi rokmi, to je jednoducho neuveriteľné,“ povedal syn a potom už začali pomaly a opatrne zostupovať dolu.

Syn dokázal to, čo otec. Až vo chvíli, keď to dokázal, si naplno uvedomil, že jeho otec je veľký človek.

Zroj: Život je zaujímavý, str. 28-29

Nech to povie, urobí ten druhý...

Možno ste sa stretli s tým, že bolo potrebné povedať niekomu, že nekoná dobre, že porušuje stanovené pravidlá. „Kto to povie?“ Kto si to u dotyčného pokazí?

Len nie ja, len nech niekto druhý... Zamysleli ste sa niekedy nad tým, ako ste presúvali na druhých to, čo ste mohli urobiť vy a to len preto, aby ste nevyznali zle? Vôbec vás nerušilo to, ako bude vyzerat' ten druhý, pre vás bolo dôležité, ako by ste si to pokazili vy. Je smutné, akí sú z nás alibisti.

Boh nemá rád alibistov. To nie sú jeho priatelia. On od každého z nás žiada, aby sme neposúvali na druhých to, čo vieme a môžeme urobiť alebo povedať my. Zamyslime sa nad tým, či z našich úst nezaznieva: „Ta povedz mu (urob to) radšej ty, lebo ja...(a nasledujú rôzne výhovorky).“

Zamyslime sa nad tým, či sme tí, ktorí sa v týchto prípadoch vyhovárajú, alebo sme to my, ktorí povieme pravdu, hoci aj diplomaticky, ale povieme (či urobíme) to, čo máme?

PRÍBEHY NA TÝŽDEŇ

Dve vreckovky: Jedno dievčatko si vždy do škôlky nosilo dve vreckovky. Učiteľka sa ho spýtala: „Prečo si nosíš dve vreckovky?“ „Jednu mám na smrkanie a druhú, aby som mala čím utrieť slzy tomu, kto plače.“ **Aj ty si nosíš dve vreckovky?**

.....

Malými krokmi: Jeden mladý študent, ktorý chcel pracovať pre dobro ľudstva, prišiel raz k svätému Františkovi Saleskému a opýtal sa ho: „Čo mám robiť, aby bol na svete pokoj?“ Svätý František Saleský mu s úsmevom povedal: „Nebúchaj tak dverami...“ **Veľké spory vznikajú vždy z malých neprijemností. Príčinou mnohých rozvodov môžu byť aj ponožky pohodnené pri posteli.**

